

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 3. novembra 2017 – Ministerio de Defensa/Ana de Diego Porras

(Zadeva C-619/17)

(2018/C 022/38)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Tribunal Supremo

Stranki v postopku v glavni stvari

Vlagatelj kasacijske pritožbe: Ministerio de Defensa

Druga stranka v postopku: Ana de Diego Porras

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba določbo 4 Okvirnega sporazuma o delu za določen čas, ki je v prilogi k Direktivi 1999/70⁽¹⁾, razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki ne določa odpravnine v primeru prenehanja pogodbe o zaposlitvi za določen čas zaradi nadomeščanja drugega delavca, ki ima pravico do vrnitve na svoje delovno mesto, če do tega prenehanja pride zaradi vrnitve nadomeščenega delavca, jo pa določa, če do prenehanja pogodbe o zaposlitvi pride iz drugih zakonsko določenih razlogov?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, ali določba 5 Okvirnega sporazuma zajema ukrep, kakršen je ta, ki ga je uvedel španski zakonodajalec, ki določa odpravnino v višini 12 plačanih dni na leto delovne dobe, ki se delavcu izplača ob prenehanju pogodbe o zaposlitvi za določen čas, čeprav je bila sklenjena le ena taka pogodba?
3. Če je odgovor na drugo vprašanje pritrdilen, ali je zakonska določba – ki delavcem, zaposlenim za določen čas, ob prenehanju pogodbe priznava odpravnino v višini 12 plačanih dni na leto delovne dobe, česar delavcem, zaposlenim za določen čas, ki sklenejo pogodbo o zaposlitvi zaradi nadomeščanja zaposlenega, ki ima pravico do vrnitve na delovno mesto, ne priznava – v nasprotju z določbo 5 Okvirnega sporazuma?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP (UL L 175, str. 43).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Székesfehérvári Törvényszék (Madžarska) 2. novembra 2017 – Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe/Fővárosi Törvényszék

(Zadeva C-620/17)

(2018/C 022/39)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitevno sodišče

Székesfehérvári Törvényszék

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe

Tožena stranka: Fővárosi Törvényszék

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba osnovna načela in določbe prava Unije (zlasti člen 4(3) PEU in zahtevo po enotni razlagi), kakor jih razlaga Sodišče Evropske unije, zlasti v sodbi v zadevi Köbler, razlagati tako, da lahko ugotovitev odgovornosti sodišča države članice, ki odloča na zadnji stopnji, za sodbo, s katero se krši pravo Unije, temelji izključno na nacionalnem pravu ali na merilih, določenih z nacionalnim pravom? Če je odgovor nikalen, ali je treba osnovna načela in določbe prava Unije, zlasti tri merila, ki jih je Sodišče Evropske unije opredelilo v zadevi Köbler za ugotovitev odgovornosti „države“, razlagati tako, da je treba izpolnjevanje zahtev za odgovornost države članice za kršitev prava Unije s strani sodišč navedene države presoјati na podlagi nacionalnega prava?
2. Ali je treba norme in temeljna načela prava Unije (zlasti člen 4(3) PEU in zahtevo po učinkovitem pravnem varstvu), zlasti sodbe Sodišča Evropske unije v zvezi z odgovornostjo države članice, med drugim v zadevah Francovich, Brasserie du pêcheur in Köbler, razlagati tako, da pravnomočnost sodb, s katerimi se krši pravo Unije in ki so jih izdala sodišča države članice, ki odločajo na zadnji stopnji, izključuje, da bi se ugotovila odgovornost države članice za škodo?
3. Ali sta glede na Direktivo 89/665/EGS, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2007/66/ES ⁽¹⁾, in Direktivo 92/13/EGS v smislu prava Unije upoštevana revizijski postopek oddaje javnih naročil v zvezi z javnimi naročili, katerih vrednost presega pragove, določene v Skupnosti, in sodni nadzor nad upravno odločbo, sprejeto v navedenem postopku? Če je odgovor pritrdilen, ali sta pravo Unije in sodna praksa Sodišča Evropske unije (med drugimi sodbe, izdane v zadevah Kühne & Heitz, Kapferer in Impresa Pizzarotti) upoštevana v zvezi z nujnostjo, da se dopusti obnova postopka kot izredno pravno sredstvo, ki izhaja iz nacionalnega prava v zvezi s sodnim nadzorom nad upravno odločbo, sprejeto v zadevnem revizijskem postopku na področju javnih naročil?
4. Ali je treba direktivi o revizijskih postopkih oddaje javnih naročil (in sicer Direktivo 89/665/EGS, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2007/66/ES, in Direktivo 92/13/EGS) razlagati tako, da ne nasprotujeta nacionalni zakonodaji, v skladu s katero nacionalna sodišča, ki odločajo v sporu o glavni stvari, lahko ne upoštevajo dejstva, ki ga je treba preučiti v skladu s sodbo Sodišča Evropske unije – izdano v postopku predhodnega odločanja v okviru revizijskega postopka oddaje javnih naročil –, pri čemer gre za dejstvo, ki ga ne upoštevajo niti nacionalna sodišča, ki odločajo v postopku na podlagi predloga za obnovo postopka, ki je bil vložen zoper odločbo, izdano v sporu o glavni stvari?
5. Ali je treba Direktivo Sveta z dne 21. decembra 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil za preskrbo in javnih naročil za gradnje (89/665/EGS), zlasti njen člen 1(1) in (3), in Direktivo Sveta 92/13/EGS z dne [25]. februarja 1992 o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o uporabi pravil Skupnosti za oddajo javnih naročil podjetij na vodnem, energetskem, transportnem in telekomunikacijskem področju, zlasti njena člena 1 in 2 – še posebej glede na sodbe, izdane v zadevah Willy Kempter, Pannon GSM in VB Pénzügyi Lízing ter Kühne & Heitz, Kapferer in Impresa Pizzarotti – razlagati tako, da je v skladu z navedenima direktivama in z zahtevo po učinkovitem pravnem varstvu ter načeloma enakovrednosti in učinkovitosti nacionalna zakonodaja oziroma uporaba te zakonodaje, v skladu s katero – kljub temu, da se s sodbo Sodišča Evropske unije, ki je izdana v postopku predhodnega odločanja, preden se izda sodba v postopku na drugi stopnji, poda upoštevana razlaga predpisov prava Unije – sodišče, ki obravnava zadevo, zavrže to zadevo, ker je bila vložena prepozno, nato pa sodišče, ki odloča o obnovi postopka, šteje obnovo postopka za nedopustno?
6. Če je treba na podlagi nacionalnega prava dopustiti obnovo postopka zaradi vzpostavitve ustavnosti na podlagi nove odločbe ustavnega sodišča, ali ne bi bilo treba dopustiti obnove postopka v skladu z načelom enakovrednosti in načelom, določenim v sodbi Transportes Urbanos, če ni bilo mogoče upoštevati sodbe Sodišča Evropske unije v postopku v glavni stvari zaradi določb nacionalnega prava o procesnih rokih?

7. Ali je treba Direktivo Sveta z dne 21. decembra 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil za preskrbo in javnih naročil za gradnje (89/665/EGS), zlasti njen člen 1(1) in (3), in Direktivo Sveta 92/13/EGS z dne 25. februarja 1992 o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o uporabi pravil Skupnosti za oddajo javnih naročil podjetij na vodnem, energetskem, transportnem in telekomunikacijskem področju, zlasti njena člena 1 in 2, glede na sodbo Sodišča Evropske unije v zadevi C-2/06, Willy Kempter, v skladu s katero se posameznik ni dolžan sklicevati posebej na sodno prakso Sodišča, tako da se lahko revizijski postopki oddaje javnih naročil, urejeni v navedenih direktivah, začnejo samo na podlagi revizije, ki vsebuje jasen opis navedene kršitve na področju javnega naročanja in poleg tega natančno navede kršeno določbo o javnem naročanju – konkretna člen in odstavek –, z drugimi besedami, da se smejo v revizijskem postopku oddaje javnih naročil preučiti samo kršitve, ki jih je pritožnik navedel s sklicem na kršeno določbo s področja javnih naročil – konkretna člen in odstavek –, medtem ko v katerem koli drugem upravnem ali civilnem postopku zadostuje, da posameznik navede dejstva in dokaze, ki jih podpirajo, pristojni organ ali sodišče pa odloči o pravnem sredstvu v skladu z njegovo vsebino?
8. Ali je treba zahtevo po dovolj resni kršitvi, določeno v sodbah Köbler in Traghetti, razlagati tako, da ne gre za tako kršitev, če sodišče, ki odloča na zadnji stopnji in ki očitno odloči v nasprotju z ustaljeno in zelo podrobno navedeno sodno prakso Sodišča Evropske unije – ki se celo opira na različna pravna mnenja –, zavrne predlog posameznika za vložitev predloga za sprejetje predhodne odločbe v zvezi s tem, ali je nujno dopustiti obnovo postopka, pri čemer se nesmiselno opira na to, da zakonodaja Unije – v tem primeru predvsem direktivi 89/665/EGS in 92/13/EGS – ne vsebuje določb, ki bi urejale obnovo postopka, kljub temu da je bila za to tudi zelo podrobno navedena upoštevana sodna praksa Sodišča Evropske unije, vključno s sodbo Impresa Pizzarotti, v kateri je bilo odločeno ravno to, da je obnova postopka v zvezi s postopkom oddaje javnega naročila nujna? Ob upoštevanju sodbe Sodišča Evropske unije v zadevi C-283/81, CILFIT – kako podrobno mora nacionalno sodišče utemeljiti to, da ne dopusti obnove postopka, s čimer se oddalji od pravne razlage, ki jo je podalo Sodišče?
9. Ali je treba načeli učinkovitega pravnega varstva in enakovrednosti iz členov 19 in 4(3) PEU, svobodo ustanavljanja in opravljanja storitev, določeni v členu 49 PDEU, in Direktivo Sveta 93/37/EGS z dne 14. junija 1993 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil za gradnje ter direktive 89/665/EGS, 92/13/EGS in 2007/66/ES razlagati tako, da [ne nasprotujejo] temu, da pristojni organi in sodišča z očitnim neupoštevanjem prava Unije, ki se uporabi, po vrsti zavračajo pravna sredstva, ki jih je vložila tožeča stranka, ker ji je bilo onemogočeno sodelovanje v postopku oddaje javnega naročila, z drugimi besedami pravna sredstva, za katera je treba po potrebi pripraviti številne dokumente, pri čemer je bilo vloženo veliko časa in denarja, oziroma sodelovati na obravnavah, in temu, da upoštevana zakonodaja tožeči stranki preprečuje, da bi od sodišča zahtevala odškodnino za škodo, ki jo je utrpela zaradi nezakonitih ukrepov, čeprav je gotovo, da teoretično obstaja možnost ugotovitve odgovornosti za škodo, povzročeno z izvajanjem sodnih funkcij?
10. Ali je treba načela, določena v sodbah Köbler, Traghetti in Saint Giorgio razlagati tako, da ni mogoče zahtevati odškodnine za škodo, ki je nastala zaradi dejstva, da sodišče države članice, ki odloča na zadnji stopnji, v nasprotju z ustaljeno sodno prakso Sodišča ni dopustilo obnove postopka, ki jo je pravočasno zahteval posameznik in v okviru katere bi lahko zahteval odškodnino za povzročene stroške?

⁽¹⁾ Direktiva 2007/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2007 o spremembi direktiv Sveta 89/665/EGS in 92/13/EGS glede izboljšanja učinkovitosti revizijskih postopkov oddaje javnih naročil (UL L 335, 2007, str. 31.)